

Afscheid van Jan Burger als penningmeester

uitgesproken door Leo Cornelissen tijdens de ALV op 23 april 2015

Beste Jan en Thea, beste mensen,

Wat een rare bijeenkomst is dit toch eigenlijk. Nog maar een paar minuten geleden behandelden we hier het pièce de résistance van elke ledenvergadering, namelijk het bespreken en vaststellen van de jaarrekening van het voorbije jaar en de opstelling van de begroting voor het nieuwe verenigingsjaar. Deze hoofdthema's zijn het domein van de penningmeester. Het is zijn jaarlijks theaterstuk par excellence. Daar heeft hij een vol jaar, een ruim aantal uren per week in zijn uppie aan gewerkt, en al die arbeid wordt dan 1 x per jaar op de ALV nadrukkelijk zichtbaar. Dat was dus zojuist.

En dit was nu voor de laatste keer dat hij dit allemaal voor ons deed. Want nu, 5 minuten later, gaat Jan weg. Gewoon weg. Is dat niet raar? Je zou eigenlijk verwachten dat hij nu minstens een uur lang door de leden bedolven zou worden onder uitgebreide loftuizingen, omdat hij zo vele jaren en zo goed, onze centen heeft bestierd. Wij kunnen ons nauwelijks voorstellen hoe dat nu verder moet, met dat Wagnergenootschap, zo zonder Jan. Wordt het nu niet, zonder hem, een losbollige club die maar lukraak geld gaat uitgeven? Mocht u dat wensen, dan waarschuw ik u alvast: hoedt u zich dan ook maar voor Francis, zijn opvolger.

Jan, we weten natuurlijk allemaal dat het ook nu zo gaat, zoals het in deze gevallen altijd gaat, want ook een penningmeester moet ooit worden afgelost. Je bent nu 10 jaar onze Lord-Schatbewaarder geweest en daarmee een van de langstzittende leden van het huidige bestuur. Zoals een goede vereniging betaamt, omarmen ook wij de hedendaagse culturele governance-vereisten en hebben die in onze statuten enkele jaren geleden ook doorgevoerd. Een moderniseringsslag overigens waarvan jij één van de stamvaders was. Voorjaar 2005 nam je het kasboek over van Ton Hogenes. Ton vertelde me een dezer dagen dat die overdracht destijds beperkt was tot een kasboek en wat rekeningmapjes van de bank. Sinds die tijd is er inmiddels toch wel veel veranderd. Als oud-bankman was je natuurlijk de geknipte figuur om deze taak te verrichten en als lid van de kascontrolecommissie enkele jaren geleden, heb ik zelf van nabij gezien dat het penningmeesterschap bepaald meer om het lijf heeft dan wat de meeste mensen denken. Natuurlijk is er de noodzaak van een continu bij te houden, gedetailleerde administratie, en het verzorgen van het betalingsverkeer, wat jij ook zeer nauwgezet deed, maar het penningmeesterschap omvat veel meer, en veel bredere taken. Zoals:

- het ontwerpen, voeren en handhaven van zowel een financieel lange termijnbeleid, als het bewaken van de actuele liquiditeitspositie;
- het vormgeven van de administratieve organisatie;
- het contact met de banken;
- de contacten met de belastingdienst over onze fiscale positie;
- het geïnformeerd zijn en bijhouden van actuele fiscale regelgeving;
- het stimuleren en vormgeven van donaties en periodieke schenkingen;
- het opstellen van de kostenberekeningen van allerlei verenigingsactiviteiten en die ook bewaken;
- het contact met de leden over allerlei financiële perikelen en ook niet te vergeten
- het continue gevecht om tijdig de contributies binnen te krijgen.

Kortom, een behoorlijk veelzijdige taak en ik ben zeker nog een aantal punten vergeten.

Toch nog maar even voor het goede begrip: dit was geen lijstje overgeschreven uit een of ander leerboek, maar gewoon een opsomming van waar, bij een vereniging als de onze, een penningmeester gewoon mee te maken heeft. Al deze onderwerpen zijn de laatste drie jaar daadwerkelijk voorbij gekomen. Kan je nagaan hoe dat in Jans volle tien jaarsperiode is gegaan.

Jan, de uitvoering van deze veelomvattende taken heb jij de afgelopen periode, met veel inspanning, duidelijk geprofessionaliseerd volgens de hedendaagse vereisten.

Veel van deze onderwerpen heb je uiteraard ook in het bestuur ingebracht want de afhandeling vergde veelal ook besluitvorming van het gehele bestuur. Besluiten die jij dan weer gedegen had voorbereid. Ik heb heel wat organisaties meegemaakt, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik er eigenlijk geen ken waar de administratiefinanciële functie zo gedegen en consciëntieus werd of wordt uitgeoefend als jij hier doet, als penningmeester van ons Wagnergenootschap!

Zoals bij bijna alles in het leven, is geld ook een cruciale factor voor een vereniging als het Wagnergenootschap. Nagenoeg alles wat wij aan inhoudelijke activiteiten ondernemen, kost geld. Gezien de serieuze taakopvatting van onze Jan zal het niemand verwonderen dat deze penningmeester zich dan ook met werkelijk alles bemoeit. Door alle portefeuilles heen. Gevraagd en ongevraagd. Als

een soort vriendelijke horzel, inderdaad heel aimabel, maar toch, wijst hij op de financiële consequenties van alle - al dan niet wilde - ideeën en voorgenomen handelingen. Sommigen vonden dat wel eens vervelend, maar er zijn ons daardoor nooit nare dingen overkomen en we moeten ruiterlijk erkennen dat je met je optreden de vereniging een grote dienst hebt bewezen. We staan er financieel uitstekend voor, kunnen onze normale jaarexploitatie goed financieel rond krijgen en hebben, dank zij eigen besparingen en een legaat van onze oudvoorzitter Hoelen, ook een mooie reserve voor exceptionele investeringen of bijzondere doelen.

Dit laatste heb je toch mooi veilig weten te stellen, ondanks dat wij niet meer in aanmerking kwamen voor de ANBI-status. Absoluut mag hier ook niet onvermeld worden gelaten, je cruciale bijdragen aan de werkzaamheden bij de viering van het 50-jarig bestaan van ons Genootschap in 2011 en in het Wagnerjubileumjaar 2013, te weten aan de projecten Rheingold op de Rijn en het grote Internationale Wagnercongres. Naast al deze geldgerelateerde zaken was je ook een zeer betrokken bestuurslid dat altijd klaar stond om bepaalde hand- en spandiensten te verrichten. Op jou kon altijd een beroep worden gedaan om ergens - veelal ook fysiek - aan mee te helpen of het een en ander te organiseren. Jan, ons past grote dankbaarheid voor het vele en goede werk dat jij het afgelopen decennium voor het Wagnergenootschap hebt gedaan.

We weten ook dat je vele werkzaamheden voor het Genootschap soms best een wissel trokken op je huiselijke omstandigheden. Daarbij werd je echter altijd ondersteund door Thea, eveneens een grote Wagneriaan. Thea, wij willen jou daarvoor heel hartelijk bedanken, evenals voor je grote en langdurige, eigen inzet voor het Genootschap. Daartoe hebben we een bloemetje voor je meegenomen.

En waar blijft Wagner nu in dit verhaal, zult u denken. Nou het zal duidelijk zijn dat Jan Burger eigenlijk de absolute verpersoonlijking is van de a-Wagneriaan. Immers, Wagner kon - zoals we allemaal weten - totaal niet met geld omgaan. Ik durf hier wel te beweren dat als Jan in de vorige eeuw had geleefd en de 'finanziell Beauftragter' van de Meister was geweest, deze Ludwig von Bayern helemaal niet nodig had gehad om zijn Bayreuth gefinancierd te krijgen en ik weet ook zeker dat we daar dan op comfortabeler bankjes hadden gezeten dan nu het geval is.

De relatie Wagner en geld, culminerend in zijn welhaast permanente staat van bovenmatige schulden, is zijn hele leven altijd een problematische geweest. Des te opmerkelijker is het dat dit in zijn compositorisch oeuvre maar nauwelijks doorklinkt. Wellicht is dit te wijten aan het feit dat hij de waarde ervan toch onvoldoende kende en het daarom ook geen goede plaats kon geven in zijn muziekdramatisch werk. Nou, de hedendaagse regisseurs weten daar wel raad mee.

Het begrip "macht" komt wel met grote regelmaat bij Wagner langs, maar de enige duidelijke verwijzingen naar geld en de functie daarvan, zijn slechts te vinden in de *Holländer*, waarin Daland door de Holländer wordt omgekocht met parels en juwelen en in *Das Rheingold* waar het Walhalla uiteindelijk wordt betaald met een losprijs in goud ter vervanging van Freia.

Om juist bij jouw afscheid als onze financiële man het verschil te markeren tussen het nutteloze en moreel verwerpelijke gebruik van geld in Wagners werk, in tegenstelling tot jouw uiterst gedegen en juist ook gewenste financieel beheer van het Wagnergenootschap, hebben we een hier een dvd voor je van *Der fliegende Holländer*. Ter herinnering, ter lering ende vermaak. Het is de uitvoering van onze Nationale Opera, die wel qua regie bekritiseerd is, maar waarvan we weten dat je die bepaald wel kon waarderen. Toen we ervoeren dat het een Blue-Ray-uitvoering was, hebben we er ook maar een Blue-Ray-dvd-speler bij gedaan. Vervolgens konden we het niet over ons hart verkrijgen je te laten gaan zonder de mooiste *Walküre* van deze eeuw, die met Jonas Kaufmann en Eva-Maria Westbroek.

Beste en gewaardeerde Jan,

de cadeautjes kunnen onmogelijk uitdrukken onze grote dank voor al je werk voor het Wagnergenootschap, maar wees ervan overtuigd dat we je zeer dankbaar zijn en, ik praat zeker ook namens mijzelf, dat we het heel vervelend vinden dat je vertrekt, moet vertrekken volgens het klokje van gehoorzaamheid. We gaan er echter van uit dat we jou en Thea nog heel vaak zullen ontmoeten op onze bijeenkomsten. Per slot van rekening zijn we zo langzamerhand met elkaar vergroeid tot een welhaast hechte familie of vriendenkring. Het ga jullie beiden heel goed! ♪